

Huisdieren voor de camera

Je eigen hond of kat op z'n paasbest op de foto

Welk beest is er nu leuker dan je eigen kat, hond of cavia? Maar hoe krijg je ze nou net zo vrolijk, droevig, relaxed of dol rennend in beeld zoals jij ze het liefste ziet? Wij gingen te rade bij Esther Verhoef, een expert op dit gebied.

Helaas is niet iedere hond net zo goed getraind als Lassie, en blijken de cameraverslaafde Kittekats en de acrobatische caviaatjes alleen maar in de reclamewereld te bestaan. Toch is er wel een aantal praktische trucs waarmee je de meeste huisdieren met eenvoudige middelen precies kunt laten doen wat jij wilt, vertelt Nederlands bekendste dierenfotografe Esther Verhoef.

HOE KUN JE HET BESTE EEN HUIS-

DIER BENADEREN? Er zijn dieren - vooral honden en katten, maar ook papegaaien en konijnen - die het geweldig vinden om op de foto te gaan. Die vinden alle aandacht heerlijk: ze gaan er als het ware helemaal voor zitten. De meeste dieren echter vinden gefotografeerd worden verwarrend. Ineens 'moeten' ze van alles, en het baasje doet zo leuk en vriendelijk, maar wordt boos

als het dier dichterbij komt. Roep een dier daarom nooit bij zijn naam als je een foto wilt maken; dan kan het ook niet de 'fout' maken om naar je toe te komen. Gebruik bij voorkeur nog onbekende geluiden om de aandacht te trekken: een nieuw piepbeestje of gewoon een ander stemmetje. Let er ook op dat je zelf ontspannen bent. Als je nerveus bent ('Nú moet die foto gemaakt worden'), voelt het dier die spanning, waardoor het anders zal reageren dan gewoonlijk.

Als het lastig gaat, probeer het dier dan te 'vangen' zonder oogcontact te maken. Met angstige dieren of vreemde katten op straat doe ik dat vaak. Ik loop schuin op ze af, maar kijk geïnteresseerd in de verte. Zo voelen ze zich niet direct 'aangesproken' en dus niet bedreigd. Vervolgens, als ik dichtbij genoeg ben om het dier fatsoenlijk in beeld te krijgen, hurk ik, mijn lichaam gericht naar

Elandhonden. Deze foto is niet in scène gezet. Esther was bezig met katten te fotograferen in de tuin van de eigenaar, en de honden des huizes keken door het hek toe. Soms moet je gewoon geluk hebben.

Esther Verhoef (1968) is auteur en dierenfotografe. Vanaf 1994 tot nu schreef en illustreerde ze ruim dertig boeken over huisdieren, die over de hele wereld vertaald en verkocht worden. Daarnaast schreef ze twee psychologische thrillers: *Onrust* en *Onder Druk*. Esther is ook hoofdredactrice van het blad *Dier en Vriend* en initiatiefneemster van de dierenbeeldbank *FurryTails*.

het dier, maar mijn gezicht afgewend tot het laatste moment. Ik heb alleen oogcontact via de camera. Natuurlijk is die camera dan al ingesteld. De eigenlijke foto moet soms in een fractie van een seconde gemaakt worden en als je dan nog moet instellen, ben je altijd te laat. Ook bij dieren die met iets bezig zijn waarvan je weet dat ze er meteen mee ophouden zodra je (oog)contact maakt, is zo'n omtrekkende beweging zonder oogcontact een goede methode.

HOE LAAT JE EEN KAT OF HOND POSEREN ZOALS JIJ DAT WILT?

Sommige dieren zijn natuurtalenten en luisteren goed; anderen moet je met trucjes zover krijgen dat ze doen wat jij wilt. Bij staatsieportretten, zoals voor *De Grote Honden Encyclopedie*, moet het dier op zijn mooist en in zijn geheel op de foto staan.

Ruggenwervel recht, hoofd in het verlengde van de rug, hals mooi gebogen en de poten recht naast elkaar: 'vierkant' dus. Het is bijna ondoenlijk om dat in je eentje voor elkaar te krijgen. Werk dus bij voorkeur met twee assistenten. Eén staat naast de hond, net buiten het bereik van de camera. Die persoon zorgt er alleen maar voor dat het dier op z'n plaats blijft. De 'aanroeper' - dat is de eigenaar of degene met wie de hond de beste band heeft - staat op de plaats waarnaar de hond zou moeten kijken, achter de fotograaf of juist iets naar links of naar rechts. Bij voorkeur een meter of tien verderop: dat geeft een mooie 'in de verte kijkende' blik. De hond rekt zijn hals iets uit en spitst zijn oren; zijn hele lichaam 'groeit' en komt mooi in balans. De fotograaf geeft hooguit aanwijzingen aan de aanroeper.

De aanroeper moet door geluidjes de

aandacht van het dier vangen. Ga zuinig om met geluiden waar het dier goed op reageert. Het geluid moet intrigeren, niet vervelen. Met katten wil het wel eens helpen om ze op een verhoging te zetten, zodat je ze enigszins op hun plek houdt. Je assistent gaat, net buiten beeld, naast of schuin voor de kat staan, met een speeltje of wat lekkers om de aandacht te vangen. Zo kun je foto's maken waarop de kat zijn poot opgeheven heeft, of zelfs op zijn achterpoten zit. Het speeltje of lekkers blijft natuurlijk buiten het bereik van de camera!

Zelf het ultieme staatsieportret maken van je eigen dier is, zoals ik al zei, erg moeilijk. Je eigen dier reageert anders op jou dan op een onbekende fotograaf. En als je moeite hebt om je eigen dier op de foto te zetten, vraag dan hulp van andere mensen, bij voorkeur mensen met engelengeduld.

Een storende achtergrond kan een mooie dierenfoto verpesten

Duitse Dog. Deze foto is van onder af gemaakt, heel dichtbij, met een 28 mm lens zodat het beeld iets vertekent. Iets meer kwijl en het had niet meer gekund. Bij dit soort foto's moet je eigenlijk een handdoek binnen handbereik hebben, om de bek van het dier steeds schoon te maken.

Heilige Birmaankater. De kat lag daar te soezen. Esther nam een heel lage positie aan zodat ze bijna op ooghoogte van het dier was, en schuin achter trok de eigenaar de aandacht van de kat, zodat hij opkeek.

Ruwharige Vizsla-pups. Als je twee honden fotografeert probeer ze dan visueel 'in elkaar te schuiven'. Op deze manier krijg je meer samenhang in de compositie. Twee honden die los naast elkaar zitten met ruimte ertussen geven een saai plaatje. Natuurlijk kijken de honden niet vanzelf schuin omhoog; daar staat hun eigenaar die aanwijzingen geeft.

HOE BEREID JE EEN DIER VOOR? Je dier wordt niet schoner of beter verzorgd op de foto dan het in werkelijkheid is. Als je een dier op zijn paasbest wilt fotograferen, moet het natuurlijk ook in topconditie zijn. In sommige gevallen kun je dus beter wachten tot je hond naar de trimsalon is geweest. Voor een mooie foto van je dier zul je het eerst zélf mooi moeten maken.

WAT IS HET GROOTSTE VERSCHIL TUSSEN KATTEN EN HONDEN FOTOGRAFEREN? Honden moet je vaak 'aan de lijn' fotograferen. Ik hou niet van lijnen in het zicht, maar veel eigenaars durven hun honden niet los te laten. Dus rest er niets anders dan creatief te zijn om die lijn weg te werken: niet naderhand, maar op het moment van de foto. Dan wordt de eigenaar bijvoorbeeld achter een boom opgesteld en de hond ervoor, zodat de lijn achter het lichaam van de hond verdwijnt.

Bij katten heb je geen lijnen, maar weer wel eigenaars die hun dieren niet graag buiten in de tuin willen loslaten. Een Nederlandse woonkamer is evenmin

ideaal, en je zit ook met de lichtinval. Met katten kun je dus zelden naar een leuke plek gaan die je van tevoren hebt uitgezocht. Je moet roeien met de riemen die je hebt, en dat vergt veel van je improvisatievermogen. Bij kattenfotografie neem ik dus voor de zekerheid altijd wat achtergrondlappen en een mobiel studiootje mee.

WAT ZIJN DE BESTE PLEKKEN OM HUISDIEREN TE FOTOGRAFEREN, EN WELKE ACHTERGRONDEN KIES JE? In principe is bijna elke plek geschikt, mits het dier er veilig is en de achtergrond in orde. Wat ik altijd vermijd, is een standaard achtertuin, met gewone straattegels of van die roze klinkertjes en borderrandjes. Dan kan de hond of kat zelf er nog zo mooi opstaan; die omgeving verpest het. Dat geldt trouwens ook voor coniferen en ligusterhagen. Ik kies liever wat verweerde, bemoste bestrating en oude muren, een dikke boomstam of rotsen. Gebruik de achtergrond zodanig dat de kijker zich afvraagt waar de foto gemaakt is: het geeft een foto dat beetje extra.

De zee of een meer, hei of grasland is altijd goed voor honden. Bos kan mooi zijn, afhankelijk van de kleur van de hond en de lichtval ter plaatse. Pas vooral op voor schaduwplekken! De huiskamer is zelden geschikt, van-

Singapura's. Het buitenlicht viel uit een groot dakraam heel mooi op deze twee katten. De katten zaten er al, het licht was er, alleen de fotograaf moest de foto nog maken. Dan is het een kwestie van heel snel de juiste hoek vinden en daarbij de katten niet aan kijken, omdat je niet wilt dat ze naar je toe komen, gaan verzitten of weglopen.

wege bedrading, tafelpoten en radiatoren. Vrijwel niemand leeft in een 'showroom', en er is zoveel dat afleidt en waar je 'omheen' moet fotograferen. Let buiten eveneens op de achtergrond. Ook iets dat tientallen meters verderop staat, komt op de foto en kan die foto verknallen. Denk bijvoorbeeld aan auto's, gebouwen, verkeersborden en elektriciteitspalen. Desnoods kun je het dier buiten op een verhoging zetten en ietsje van onderaf fotograferen. Zeker met een strakblauwe lucht als achtergrond geeft dat vaak een prachtig effect. Vermijd plaatsen waar het sterk waait als je een langharig dier op de foto zet. Soms resulteert dat in prachtige, creatieve beelden, maar veel vaker gewoonweg in iets ondefinieerbaar harigs.

GEBRUIK JE VEEL FLITSLICHT? Veel mensen gebruiken de flits als het te donker is. Het is echter vaak beter om dan maar helemaal geen foto te maken. Flitslicht resulteert bij behaarde dieren in lelijk oplichtende ogen en een onnatuurlijke glans op de vacht. Vogels vormen een uitzondering: daarbij is flitsen meestal geen bezwaar.

Let zowel binnenshuis als buitenshuis op schaduw, en pas op dat je geen schaduw en zonplekken tegelijkertijd op het dier hebt. Een boom, waslijn of vitrage geeft meestal

Drie Saarloos Wolfhonden. Deze foto is in scène gezet. Het was er erg donker in het bos; net aan met 400 iso en een vaste hand. De honden werden door één persoon aan de leiband gehouden, Een ander ging recht voor de honden staan en trok hun aandacht.

een heel lelijk effect. Maak liever een keuze: volle zon óf volle schaduw. Een dier hoeft ook niet altijd midden op de foto te staan: ietsje links of rechts, met ruimte ernaast, oogt vaak wat spannender.

Skye Terriër. Dit ras komt van oorsprong van Skye dus leek het Esther leuk de indruk te geven dat de foto ook op het Schotse eiland gemaakt was. In werkelijkheid hebben we de Waal opgezocht ter hoogte van Zaltbommel.

WAT IS HET BESTE CAMERASTANDPUNT?

Veel mensen fotograferen hun hond of kat van bovenaf, vanaf 'mensensta-hoogte'. Dat kan prachtige beelden opleveren, maar dan wel ingezoomd en vanuit de juiste hoek: een beetje creatief gesneden. Als je niet de juiste hoek treft, krijg je een volledig vertekend beeld van de verhoudingen van het dier. Het resultaat is absoluut niet creatief, maar gewoon een mislukte huis-, tuin- en keukenfoto. Al doende leer je, hoewel er ook veel 'gevoel' bij komt kijken, wat niemand je kan leren. Het 'veiligt' is daarom om de ooghoogte van het dier aan te houden. Dat betekent hurken of plat op je buik gaan liggen.

WELKE LENZEN GEBRUIK JE HET LIEFSTE?

De twee zoomlenzen die ik altijd bij me heb: 70-300 en 28-200 mm. Voor mij werken zoomlenzen het handigst. Als je dieren fotografeert, blijven ze zelden stilzitten, en voortdurend lenzen verwisselen schiet ook niet op. Je moet erg snel kunnen reageren en het onderwerp dichtbij kunnen halen, ook als het zich van je verwijderd. Met dit soort lenzen lukt dat prima. De meeste foto's die ik maak, hebben weinig scherptediepte. Zo'n 'blurry' achtergrond vind ik persoonlijk ook mooier, omdat hierdoor

het onderwerp min of meer loskomt van de achtergrond.

WAAR LET JE OP BIJ CLOSE-UPS?

Dichtbij gefotografeerd, ofwel ingezoomd, geeft vaak een intenser en creatiever beeld van het dier dan een totaalopname. Als je een close-up wilt maken van de kop, moet je er wel voor zorgen dat alles schoon is. Kleine vuiltjes in de ooghoeken, of bij de neusgaten en de ooraanzet, en losse haartjes op de neusrug komen op de foto nog duidelijker over. Let bij honden op de bek en tong: niets is lelijker dan slijm en kwijl van dichtbij.

BESTE VOOR EEN MOOIE DIEREN-FOTO?

Betrap ze tijdens hun gewone dagelijkse bezigheden. Maak bijvoorbeeld eens een serie als je hond heerlijk op zijn kauwbot ligt te kluiven, of als je kat net

Noorse Boskat-kittens. Hiervoor is een achtergrondlap over een rieten fauteuiltje gedrapeerd. De kittens werden op de stoel gezet. Als belichting gekozen voor twee flitsers (draadloos), indirect met parapluutjes, en een 70-300 zoomlens.

door het kattenluikje naar binnen of naar buiten gaat. 'Vang' je kat eens als hij in de vijver loert, of je hond als hij op wacht zit bij het hek. Juist zulke alledaagse plaatjes zijn leuk om vast te leggen, en ze geven vaak een beter beeld van het dier dan een standaard portretje in de achtertuin. Zulke sessies zijn vaak goed tussendoor te doen, zonder frustraties en stress voor baas en hond of kat.

Wat overigens ook leuk is, is een serie maken van je hond of kat, met alleen de kop die op elke foto een andere kant uitkijkt: naar links, in de lens, naar boven, naar beneden, naar rechts. Lijst de foto's apart in en hang de lijstjes naast of onder elkaar, of in een 'blok' zodat ze samen één geheel vormen. Let wel op de achtergrond: een rustige, monochrome achtergrond werkt hierbij het beste. 🐾